

ДЕСЯТА ГЛАВА.

За междумѣтіе-то.

122. Междумѣтія сѣ несклоняемы думы, кои-то служатъ за да ся изрече изненадѣйно нѣкое душевно движеніе, като страхъ, радость, скръбъ и пр. Такыва сѣ: *охъ! ехъ! олеле! Гей! о! хей! уфъ! на! ето! ха-ха, хы-хы, хо-хо! хай-ди-ди! Горко! Леле! Варе!*

Упражненіе 27.

Охъ! боли мя глава! Ето единъ лошъ сынъ! Оле ле майко! Ха, млъчи! Ей! ела тука. Леле майко!

Примѣръ за разборъ.

Прва длѣжностъ на едно харно дѣтя е да обычя и почита бащъ си и майкѣ си, и да гы слуша, кога-то го учятъ на добро нѣчто.

прва, н. ч. порядно р. ж. ч. Ед. п. И. скл. 1-во.

длѣжностъ, н. е. нариц. р. ж. ч. Ед. п. И скл. 2-ро.

на, прѣдлогъ показва отношеніе между *длѣжностъ* и *едно дѣтя*.

едно, н. ч. кол. р. ср. ч. Ед. п. В. скл. 1-во.

харно, н. пр. кач. р. ср. ч. Ед. п. В. скл. 1-во.

дѣтя, н. с. нар. р. ср. ч. Ед. п. В. скл. 3-те.

е, гл. спомог. накл. из. вр. наст. л. 3-е.

да, съжзъ, свързва глаголы *е* и *обычя*.

обычя, гл. дѣйств. многокр. накл. изяв. вр. наст. л. 3-те спр. 1-о.

122. Что е междумѣтіе? — Кои сѣ по-употрѣбительны междумѣтія?